Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma rozšírená komora)

z 23. februára 2022 *

„Mimozmluvná zodpovednosť – Hospodárska súťaž – Trh medzinárodných služieb expresného doručovania malých balíkov v rámci EHP – Koncentrácia – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Zrušenie rozhodnutia rozsudkom Všeobecného súdu – Všeobecný odkaz na iné dokumenty – Žalobné dôvody alebo výhrady vznesené treťou osobou v inej veci – Dôkazy predložené v replike – Nedostatok odôvodnenia oneskorenia – Neprípustnosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“

Vo veci T-540/18,

ASL Aviation Holdings DAC, so sídlom vo Swords (Írsko),

ASL Airlines (Ireland) Ltd, so sídlom vo Swords,

v zastúpení: N. Travers, SC, H. Kelly, K. McKenna a R. Scanlan, solicitors,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: N. Khan, P. Berghe, M. Farley a R. Leupold Henning, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorá žalobkyniam údajne vznikla pre nezákonnosť rozhodnutia Komisie C(2013) 431 z 30. januára 2013, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot a M. Sampol Pucurull (spravodajca),

tajomník: E. Artemiou, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. októbra 2020,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Spoločnosť TNT Express NV (ďalej len „TNT“) začala od 26. apríla 2012 v súvislosti so svojou zamýšľanou fúziou so spoločnosťou United Parcel Service, Inc. (ďalej len „UPS“) rokovania so spoločnosťou ASL Aviation Holdings DAC, predtým nazývanou ASL Aviation Group Ltd, a spoločnosťou ASL Airlines (Ireland) Ltd, predtým nazývanou Air Contractors Ireland Ltd, s cieľom previesť na tieto spoločnosti (ďalej spoločne len „ASL“ alebo „žalobkyne“) svoje činnosti v leteckej doprave. Dôvodom, prečo došlo k týmto rokovaniam, bol zákaz prevádzkovať letecké dopravné služby v Európskej únii subjektom z tretích krajín, ako je UPS, podľa článku 4 písm. f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 293, 2008, s. 3).

2 Európska komisia uverejnila 26. júna 2012 predbežné oznámenie o koncentrácii (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (Ú. v. EÚ C 186, 2012, s. 9) podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40), v znení zavedenom nariadením Komisie (ES) č. 802/2004 z 21. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 133, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88).

3 Dňa 15. novembra 2012 žalobkyne uzavreli so spoločnosťou TNT dve dohody (ďalej spoločne len „dohody z roku 2012“):

– dohodu o akvizícii s názvom „UPS-SPA“, podľa ktorej mala ASL po splnení transakcie medzi UPS a TNT nadobudnúť 100 % spoločností TNT Airways SA/NV a Pan Air Lineas Aereas SA,

– dohodu o službách s názvom „UPS-ATSA“, podľa ktorej by ASL po splnení transakcie medzi UPS a TNT, ako aj dohody UPS-SPA počas piatich rokov poskytovala spoločnosti UPS a tretím stranám služby leteckej dopravy prostredníctvom leteckých aktív spoločnosti TNT Airways, ktoré mala ASL nadobudnúť na základe dohody UPS-SPA.

4 Dátum nadobudnutia účinnosti dohôd z roku 2012 bol stanovený na 1. február 2013, avšak len pri splnení predpokladu, že Komisia vyhlási koncentráciu medzi spoločnosťami UPS a TNT za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

5 Dňa 16. novembra 2012 UPS informovala Komisiu o uzavretí dohôd z roku 2012.

6 Dňa 11. januára 2013 Komisia informovala UPS, že plánovanú koncentráciu medzi touto spoločnosťou a spoločnosťou TNT zamýšľa zakázať.

7 Dňa 14. januára 2013 UPS uverejnila túto informáciu prostredníctvom tlačovej správy.

8 Dňa 30. januára 2013 Komisia prijala rozhodnutie C(2013) 431, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (ďalej len „sporné rozhodnutie“). Komisia sa domnievala, že koncentrácia medzi spoločnosťami UPS a TNT by predstavovala významné prekážky účinnej

hospodárskej súťaže na trhoch dotknutých služieb v pätnástich členských štátoch, a to v Bulharsku, Českej republike, Dánsku, Estónsku, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, na Malte, v Holandsku, Poľsku, Rumunsku, Slovinsku, na Slovensku, vo Fínsku a vo Švédsku.

9 V tlačovej správe z toho istého dňa UPS oznámila, že upúšťa od zamýšľanej koncentrácie.

10 Dňa 5. apríla 2013 podala UPS na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-194/13.

11 Dňa 12. mája 2015 Komisia uverejnila nedôvernú verziu sporného rozhodnutia.

12 Dňa 4. júla 2015 Komisia uverejnila predbežné oznámenie o koncentrácii (vec M.7630 – FedEx/TNT Express) (Ú. v. EÚ C 220, 2015, s. 15), týkajúce sa transakcie, prostredníctvom ktorej mala FedEx Corp. nadobudnúť spoločnosť TNT.

13 Dňa 8. januára 2016 Komisia prijala rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a s uplatňovaním Dohody o EHP (vec M.7630 – FedEx/TNT Express), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 450, 2016, s. 12), týkajúce sa transakcie medzi spoločnosťami FedEx a TNT.

14 Dňa 5. februára 2016 FedEx a žalobkyne uzavreli dohodu o tom, že žalobkyne nadobudnú letecké aktíva spoločnosti TNT, ako aj dohodu o poskytovaní služieb leteckej prepravy pre FedEx.

15 Rozsudkom zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie.

16 Dňa 16. mája 2017 Komisia podala odvolanie proti rozsudku zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), ktoré Súdny dvor zamietol rozsudkom zo 16. januára 2019, Komisia/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

Konanie a návrhy účastníkov konania

17 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu žalobkyne 11. septembra 2018 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

18 Po zmene zloženia Všeobecného súdu rozhodnutím zo 17. októbra 2019 predseda Všeobecného súdu na základe článku 27 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu pridelil vec novému sudcovi spravodajcovi pridelenému do siedmej komory.

19 Všeobecný súd podľa článku 28 rokovacieho poriadku na návrh siedmej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

20 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (siedma rozšírená komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku písomne položil účastníkom konania otázky. Účastníci konania odpovedali na tieto otázky v stanovených lehotách.

21 Na pojednávaní žalobkyne vyhlásili, že znižujú rozsah svojho návrhu na náhradu škody z dôvodu skutočností, ktoré nastali po podaní žaloby, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

22 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– určil, že Komisia je z dôvodu nezákonnosti sporného rozhodnutia podľa článku 268 ZFEÚ a článku 340 druhého odseku ZFEÚ zodpovedná za spôsobenú škodu vo výške 93 881 731 eur alebo v akejkoľvek inej výške, ktorú Všeobecný súd stanoví,

– uložil Komisii povinnosť zaplatiť žalobkyniam úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku, ktorým sa rozhodne v prejednávanej veci, až do úplného zaplatenia, a to zo sumy vo výške 93 881 731 eur alebo z akejkoľvek inej sumy, ktorú Všeobecný súd stanoví, podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné refinančné operácie, zvýšenej o dva percentuálne body,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

23 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

24 Žalobkyne sa domáhajú náhrady ušlého zisku, ktorá vyplýva z nemožnosti vykonať dohody z roku 2012, ktoré uzatvorili so spoločnosťou TNT, z dôvodu zásahu sporného rozhodnutia, ktorým bola transakcia medzi spoločnosťami UPS a TNT vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

25 Na podporu tohto návrhu žalobkyne uvádzajú dostatočne závažné porušenie ich základných práv a základných práv spoločnosti UPS Komisiou (prvý a druhý žalobný dôvod), ako aj existenciu závažných a zjavných pochybení v posúdení Komisie týkajúcom sa koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT (tretí žalobný dôvod), pričom tvrdia, že tieto protiprávne konania im priamo spôsobili ujmu (štvrtý žalobný dôvod) a vyčísľujú túto ujmu (piaty žalobný dôvod).

26 Komisia namieta, že žaloba je sčasti premlčaná, ako aj sčasti neprípustná, a v každom prípade nedôvodná.

Úvodné pripomienky

27 Podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ v prípade nezmluvnej zodpovednosti Únia v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

28 Podľa ustálenej judikatúry je vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie podmienený súčasným splnením troch kumulatívnych podmienok, a to, že porušená právna norma má za cieľ priznať práva jednotlivcom a toto porušenie je dostatočne závažné, že existencia škody bola preukázaná, a napokon, že existuje priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti, ktorá prislúcha autorovi aktu, a škodou, ktorú utrpeli poškodené osoby (rozsudok z 13. decembra 2018, Európska únia/Kendrion, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, bod 117; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, body 39 až 42).

Kumulatívna povaha týchto podmienok znamená, že pokiaľ nie je splnená jedna z nich, mimozmluvná zodpovednosť Únie nemôže vzniknúť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, body 63 a 64, a z 15. júna 2000, Dorsch Consult/Rada a Komisia, C-237/98 P, EU:C:2000:321, bod 54).

29 V prejednávanej veci treba uviesť, že argumentácia žalobkýň založená na tom, že Komisia závažne porušila ich základné práva a základné práva spoločnosti UPS, ako aj na existencii závažných a zjavných pochybení v posúdení Komisie týkajúcom sa koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT sa týka prvej podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, zatiaľ čo argumentácia založená na tom, že tieto prípady protiprávnosti im priamo spôsobili ujmu, a argumentácia týkajúca sa vyhodnotenia tejto ujmy sa týkajú tretej a druhej podmienky.

30 Pred preskúmaním prvej podmienky treba vymedziť súvislosť medzi prejednávanou žalobou o náhradu škody a žalobou vo veci T-834/17.

31 Žalobkyne tvrdia, že dohody z roku 2012 boli vypovedané z dôvodu prijatia sporného rozhodnutia, ktorým Komisia vyjadrila nesúhlas s transakciou medzi spoločnosťami UPS a TNT. Keďže Všeobecný súd toto rozhodnutie zrušil z dôvodu porušenia práv spoločnosti UPS na obranu, žalobkyne sa domnievajú, že protiprávne prijatie sporného rozhodnutia je priamou príčinou toho, že nebolo možné splniť dohody z roku 2012, podstatné pre vykonanie koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT. Z dôvodu tohto protiprávneho rozhodnutia žalobcovia tvrdia, že im bol odoprený prospech, ktorý očakávali, že získajú z týchto dohôd, alebo aspoň príležitosť získať z nich takýto prospech. Žalobkyne sa tak domnievajú, že utrpeli ušlý zisk a domáhajú sa jeho náhrady.

32 Žalobkyne v podstate uvádzajú dva prípady protiprávnosti ako skutočnosti zakladajúce mimozmluvnú zodpovednosť Únie. Prvý prípad protiprávnosti sa týka porušenia základných práv, najmä práv spoločnosti UPS na obranu, vyplývajúceho z toho, že Komisia neoznámila ekonometrický model použitý v spornom rozhodnutí na účely analýzy účinkov koncentrácie na ceny. Túto protiprávnosť konštatoval Všeobecný súd v rozsudku zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144). Druhý prípad protiprávnosti pozostáva z nesprávnych posúdení týkajúcich sa koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT, ktoré UPS uviedla vo svojej žalobe na náhradu škody vo veci T-834/17. Tieto nesprávne posúdenia sa týkajú analýzy účinkov koncentrácie na ceny, nárastu efektívnosti, ako aj situácie spoločnosti FedEx.

33 Žalobkyne tvrdia, že porušenie práv spoločnosti UPS na obranu, konštatované Všeobecným súdom v rozsudku zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), ako aj nesprávnosť posúdení, ktoré uvádza UPS na podporu svojho návrhu na náhradu škody vo veci T-834/17 preukazujú, že Komisia sa dopustila dostatočne závažných porušení. V tejto súvislosti uvádzajú úzke väzby medzi prejednávanou žalobou o náhradu škody a žalobou spoločnosti UPS vo veci T-834/17 a vysvetľujú, že mali len veľmi obmedzený prístup k posúdeniam Komisie, keďže neboli vedľajšími účastníkmi konania na podporu žaloby o neplatnosť, ktorú UPS podala vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144). Žalobkyne na pojednávaní vyhlásili, že súhlasia s tým, že ich žaloba úzko súvisí so žalobou podanou vo veci T-834/17.

34 S prihliadnutím na tieto úvodné pripomienky je potrebné preskúmať dostatočne závažné porušenia, ktorými je údajne poznačené sporné rozhodnutie, tak ako boli uvedené v prvých troch žalobných dôvodoch.

O prvej podmienke vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie

35 Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, je preukázané, ak zahŕňa zjavné a závažné prekročenie hraníc voľnej úvahy dotknutou inštitúciou, pričom prvky, ktoré majú byť v tejto súvislosti zohľadnené, sú predovšetkým zložitosť situácií, ktoré sa majú upraviť, stupeň jasnosti a presnosti porušenej normy, ako aj rozsah miery voľnej úvahy, ktorý porušená norma ponecháva inštitúcii Únie [rozsudky z 19. apríla 2007, Holcim (Deutschland)/Komisia, C-282/05 P, EU:C:2007:226, bod 50, a z 30. mája 2017, Safa Nicu Sepahan/Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 30].

36 Požiadavka dostatočne závažného porušenia právnej normy Únie vyplýva z nutnosti vyvažovania medzi záujmom jednotlivcov byť chránený proti závažnému protiprávnemu konaniu inštitúcií a potrebnou mierou voľnej úvahy, ktorú treba priznať týmto inštitúciám na to, aby nebola ohrozená ich činnosť (rozsudok z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 34).

37 Toto vyvažovanie je o to dôležitejšie, že Komisia má definovať a vykonávať politiku Únie v oblasti hospodárskej súťaže a na tento účel má diskrečnú právomoc (rozsudok z 23. apríla 2009, AEPI/Komisia, C-425/07 P, EU:C:2009:253, bod 31).

38 Je pravda, že uľahčenie vzniku zodpovednosti Únie rozšírením pojmu dostatočne závažné porušenie práva Únie na akékoľvek porušenie právnej povinnosti, ktoré, aj keď je poľutovaniahodné, možno vysvetliť najmä objektívnymi nárokmi, ktoré sú na Komisiu kladené, by mohlo skomplikovať či dokonca brzdiť konanie tejto inštitúcie v oblasti kontroly koncentrácií. Osobám, ktoré utrpeli škodu vyplývajúcu z konania Komisie, však musí vzniknúť právo na náhradu škody, ak sa toto konanie prejaví aktom, ktorý je bez odôvodnenia alebo objektívneho vysvetlenia zjavne v rozpore s právnym pravidlom a vážne poškodzuje záujmy týchto osôb (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 2007, Schneider Electric/Komisia, T-351/03, EU:T:2007:212, body 123 a 124, a z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia, T-212/03, EU:T:2008:315, body 42 a 43).

39 Takáto definícia prahu vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie môže chrániť voľnú úvahu a slobodu posúdenia, ktorú má mať Komisia tak vo svojich účelných rozhodnutiach, ako aj pri svojom výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže bez toho, aby tretie osoby znášali dôsledky závažných a neospravedlniteľných porušení povinností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2007, Schneider Electric/Komisia, T-351/03, EU:T:2007:212, bod 125).

40 Záver o vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie umožňuje vyvodiť len také zistenie pochybenia, ktorého by sa za podobných okolností nedopustil primerane prezieravý a starostlivý správny orgán (rozsudok z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 43).

O údajnom dostatočne závažnom porušení základných práv spoločnosti UPS a žalobkýň

41 Žalobkyne tvrdia, že porušenie práv spoločnosti UPS na obranu, ktoré konštatoval Všeobecný súd v rozsudku zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), predstavuje dostatočne závažné porušenie, ktoré môže viesť ku vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, čo Komisia popiera.

42 Je pravda, že bolo rozhodnuté, že Komisia porušila práva spoločnosti UPS na obranu tým, že jej neoznámila konečnú verziu svojho ekonometrického modelu, čo malo za následok zrušenie sporného rozhodnutia v celom rozsahu (rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, T-194/13, EU:T:2017:144, body 221 a 222).

43 Treba však pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Všeobecného súdu je nevyhnutné, aby ochrana, ktorú poskytuje pravidlo uvedené na podporu žaloby na náhradu škody, bola účinná, pokiaľ ide o osobu, ktorá sa jej dovoláva, a teda aby táto osoba patrila medzi osoby, ktorým predmetná norma priznáva práva. Ako zdroj náhrady škody nemožno pripustiť normu, ktorá proti nezákonnosti nechráni toho jednotlivca, ktorý sa jej dovoláva, ale iného jednotlivca (rozsudky z 12. septembra 2007, Nikolaou/Komisia, T-259/03, neuverejnený, EU:T:2007:254, bod 44; zo 14. decembra 2018, East West Consulting/Komisia, T-298/16, EU:T:2018:967, bod 142, a z 23. mája 2019, Steinhoff a i./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, bod 77).

44 V prejednávanej veci však žalobkyne uvádzajú porušenie procesných práv spoločnosti UPS ako základu ich návrhu na náhradu škody, čo vzhľadom na skutočnosti uvedené v bode 43 vyššie nemožno prijať.

45 Žalobkyne však tvrdia, že Komisia tým, že protiprávne konala voči UPS, priamo porušila aj ich základné práva, najmä práva vyplývajúce z článkov 16, 17 a 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

46 Je však nesporné, že žalobkyne sa nezúčastnili na konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT, a to napriek tomu, že článok 18 ods. 4 nariadenia č. 139/2004, ako aj článok 11 písm. b) a c) nariadenia č. 802/2004 im umožňujú byť vypočuté v priebehu tohto konania. V odpovedi na otázky Všeobecného súdu v tejto súvislosti na pojednávaní žalobkyne potvrdili, že sa nezúčastnili na konaní, hoci mali možnosť tak urobiť pomocou tohto postupu. Za týchto podmienok sa žalobkyne nemôžu dôvodne dovolávať toho, že Komisia v rámci konania, na ktorom sa rozhodli sa nezúčastniť, porušila ich procesné práva, vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 41 Charty.

47 V každom prípade treba tiež uviesť, že z povinnosti náležitej starostlivosti, ktorá Komisii prináleží podľa článku 41 Charty vyplýva, že správny orgán musí konať starostlivo a opatrne, avšak nemá povinnosť odstrániť každú ujmu, ktorá hospodárskym subjektom vyplýva z realizácie obvyklého obchodného rizika [rozsudok zo 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisia, C-47/07 P, EU:C:2008:726, bod 93]. Riziko, že koncentrácia nezíska predchádzajúci súhlas Komisie, je pritom vlastné každému konaniu o kontrole koncentrácií (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2009, Komisia/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, bod 203). Za týchto podmienok sa teda žalobkyne nemôžu odvolávať na nedostatok náležitej starostlivosti Komisie voči nim.

48 Pokiaľ ide o údajný zásah do slobody podnikania a do vlastníckeho práva, zakotvených v článkoch 16 a 17 Charty, stačí konštatovať, že žalobkyne sa obmedzili na jednoduché uvedenie tohto dôvodu nezákonnosti bez toho, aby ho podložili akýmkoľvek právnym tvrdením. Vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek argumentácie, ktorá by spochybňovala platnosť režimu kontroly koncentrácií vyplývajúceho z nariadenia č. 139/2004, treba pripomenúť, ako sa uvádza v bode 47 vyššie, že riziko rozhodnutia o nezlučiteľnosti s vnútorným trhom je vlastné každému konaniu o kontrole.

49 Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je argumentácia založená na dostatočne závažnom porušení základných práv žalobkýň a základných práv spoločnosti UPS Komisiou dôvodná a v dôsledku toho musí byť zamietnutá.

O údajnej existencii závažných a zjavných pochybení v posúdení transakcie medzi spoločnosťami UPS a TNT

50 Na podporu tejto argumentácie žalobkyne s odkazom na tvrdenia a návrhy spoločnosti UPS vo veci T-834/17 tvrdia, že sporné rozhodnutie obsahovalo závažné a zjavné nesprávne posúdenia, bez ktorých by mohli byť dohody z roku 2012 vykonané. Subsidiárne tvrdia, že Komisia tým, že zakázala oznámenú koncentráciu a zabránila im tak vykonať uvedené dohody, porušila články 16 a 17 Charty.

51 V prvom rade treba overiť, či je táto argumentácia prípustná jednak vzhľadom na odkaz žalobkýň na písomnosti spoločnosti UPS a jednak vzhľadom na skutočnosť, že sa zdá, že táto argumentácia je podporená iba znaleckým posudkom predloženým ako príloha repliky.

– *O odkaze na žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré uviedla UPS vo veci T-834/17*

52 Z dôvodu úzkych väzieb medzi prejednávanou žalobou o náhradu škody a žalobou spoločnosti UPS vo veci T-834/17 žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd odkázal na právne dôvody a skutkové okolnosti, ktoré v tejto veci uviedla UPS. V tejto súvislosti tvrdia, že mali len veľmi obmedzený prístup k posúdeniam Komisie, keďže neboli vedľajšími účastníkmi konania na podporu žaloby o neplatnosť, ktorú podala UPS.

53 Komisia namieta, že žalobkyne v tejto súvislosti nerozvinuli argumentáciu so všetkou požadovanou jasnosťou. Obmedzili sa na tvrdenie, že keby nedošlo k prípadom protiprávnosti, ktoré uvádzajú len stručne, transakcia medzi UPS a TNT by bola schválená, čo by im umožnilo mať prospech z dohôd z roku 2012. Komisia tvrdí, že keďže žalobkyne nepredložili svoju vlastnú právnu analýzu a nepredložili dôkazy na podporu svojej argumentácie, nemôžu odkazovať Všeobecný súd na pripomienky žalobkyne vo veci T-834/17.

54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každá žaloba obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.

55 Na účely zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti musí byť toto stručné zhrnutie dôvodov žalobkyne dostatočne jasné a presné, aby mohla žalovaná pripraviť svoju obranu a príslušný súd rozhodnúť o žalobe (rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41).

56 Žaloba preto musí vysvetliť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je založená, pričom jeho samotné abstraktné uvedenie nezodpovedá požiadavkám rokovacieho poriadku (pozri rozsudok z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, bod 93 a citovanú judikatúru).

57 V prejednávanej veci predmetná argumentácia v podstate spočíva v odkaze na znenie žaloby podanej spoločnosťou UPS vo veci T-834/17.

58 Ak by sme totiž uznali prípustnosť žalobných dôvodov, ktoré neboli v žalobe výslovne uvedené z dôvodu, že už boli uvedené treťou osobou v inej veci, na ktorú sa návrh odvoláva, znamenalo by to dovoliť obchádzanie záväzných požiadaviek článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, ktoré sa spomínajú v bode 54 vyššie (rozsudok zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia, T-209/01, EU:T:2005:455, bod 64).

59 Treba totiž zdôrazniť, že identita účastníkov konania, a najmä žalobcu v obidvoch veciach, je základnou podmienkou prípustnosti žalobných dôvodov, ktoré boli údajne vznesené prostredníctvom odkazu na písomnosti v inej veci (rozsudok zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia, T-209/01, EU:T:2005:455, bod 67).

60 Žalobkyne však tvrdia, že okolnosti prejednávanej veci sa líšia od okolností, ktoré viedli k vydaniu rozsudku zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia (T-209/01, EU:T:2005:455), keďže odkaz vo veci Honeywell sa jasne týkal právnych žalobných dôvodov, zatiaľ čo v prejednávanej žalobe sa žalobkyne neopierajú o právne žalobné dôvody uvedené spoločnosťou UPS, ale o relevantné skutkové okolnosti veci.

61 Stačí však konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, ich žaloba obsahuje všeobecný odkaz na žalobu spoločnosti UPS vo veci T-834/17 s cieľom preukázať, že Komisia sa vo svojom vecnom posúdení koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT dopustila viacerých závažných a zjavných pochybení, ktoré postihujú platnosť sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o analýzu koncentrácie cien, posúdenie nárastu efektívnosti, posúdenie konkurencieschopnosti spoločnosti FedEx, ako aj analýzu blízkosti hospodárskej súťaže. Tento odkaz sa zhoduje so znením žalobných dôvodov a hlavných tvrdení, ktoré sú uvedené v oznámení o žalobe podanej 29. decembra 2017 vo veci T-834/17, uverejnenom v Úradnom vestníku (Ú. v. EÚ C 72, 2018, s. 41).

62 Z vyššie uvedeného vyplýva, že všeobecný odkaz žalobkýň na žalobu, ktorú podala UPS vo veci T-834/17, je neprípustný.

63 Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyne tvrdia, že na účely vypracovania žaloby mali k posúdeniam Komisie len veľmi obmedzený prístup, stačí pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 46 vyššie, že žalobkyne neboli účastníkmi v konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT, hoci mali možnosť tak urobiť. Navyše uznávajú, že nikdy nepožiadali o možnosť vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov UPS na zrušenie vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144).

– *O prípustnosti správy spoločnosti Copenhagen Economics*

64 Žalobkyne predložili v prílohe repliky znalecký posudok spoločnosti Copenhagen Economics, nazvaný „Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case“ (Posudok ekonomickej analýzy Komisie vo veci UPS-TNT) z 8. júla 2019. Komisia namieta proti oneskorenému predloženiu tejto správy, ktoré považuje za neodôvodnené. Navrhuje, aby bol tento dokument zamietnutý ako neprípustný.

65 Žalobkyne tvrdia, že táto správa je prípustná. Podľa nich nepredstavuje nový dôkaz, ale zhromažďuje dôkazy, ktoré už boli predložené Všeobecnému súdu. Jej predloženie je odôvodnené potrebou odpovedať na vyjadrenie k žalobe a zabezpečiť ich právo byť vypočuté.

66 Treba pripomenúť, že podľa článku 76 písm. f) rokovacieho poriadku musí každá žaloba v prípade potreby obsahovať dôkazy a návrhy dôkazov. Článok 85 ods. 1 rokovacieho poriadku spresňuje, že návrhy dôkazov sa predkladajú v rámci prvej výmeny vyjadrení. Článok 85 ods. 2 tohto poriadku ďalej stanovuje, že účastníci konania môžu tak v replike, ako aj v duplike predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať na podporu svojich tvrdení za predpokladu, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené.

67 Hoci podľa pravidla o vylúčení dôkazov stanoveného v článku 85 ods. 1 rokovacieho poriadku účastníci konania musia odôvodniť svoje omeškanie s predložením svojich dôkazov alebo návrhov na vykonanie nových dôkazov, súd Únie má právomoc preskúmať dôvodnosť omeškania s predložením týchto dôkazov alebo návrhov na vykonanie dôkazov, ako aj prípadne obsah týchto návrhov, a ak toto omeškanie s predložením nie je dostatočne právne odôvodnené alebo dôvodné, má právomoc ich odmietnuť. Oneskorené predloženie dôkazov alebo návrhov na vykonanie dôkazov jedného z účastníkov konania možno odôvodniť okrem iného v prípade, že tento účastník nemohol mať predmetné dôkazy skôr k dispozícii, alebo v prípade, keď dôkazy, ktoré protistrana predložila oneskorene, odôvodňujú doplnenie spisu, aby sa tak zabezpečilo rešpektovanie zásady kontradiktórnosti (rozsudok zo 16. septembra 2020, BP/FRA, C-669/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:713, bod 41).

68 V prejednávanej veci žalobkyne v replike tvrdia, že predložili správu spoločnosti Copenhagen Economics s cieľom preukázať najmä to, že prístup Komisie sa v tom, že spoločnosti UPS neoznámila konečný ekonometrický model, ako aj z dôvodu nevhodného použitia tohto modelu na meritórne rozhodnutie o tom, že oznámenú koncentráciu treba zakázať, zásadne odchyľuje od najlepších postupov a jej vlastnej praxe v neskorších veciach a že to znamená, že jej prístup v spornom rozhodnutí bol zjavne neprimeraný.

69 Z repliky tak vyplýva, že cieľom tejto správy je podporiť argumentáciu založenú na existencii závažných a zjavných pochybení v posúdení Komisie týkajúcom sa koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT, na ktorej podporu žalobkyne v žalobe neuviedli žiadnu ďalšiu argumentáciu okrem všeobecného odkazu na žalobné dôvody a tvrdenia spoločnosti UPS vo veci T-834/17, ani nepredložili nijaký návrh na vykonanie dôkazu. Z toho vyplýva, že žalobkyne predložili správu spoločnosti Copenhagen Economics oneskorene, bez odôvodnenia a bez toho, aby sa táto správa mohla považovať za dôkaz opaku alebo doplnenie návrhov na vykonanie dôkazov v nadväznosti na dôkaz opaku druhého účastníka konania.

70 Za týchto podmienok musí byť správa spoločnosti Copenhagen Economics vyhlásená za neprípustnú z dôvodu jej oneskoreného a neodôvodneného predloženia.

71 Keďže žalobkyne nepredložili okrem odkazu na žalobné dôvody a tvrdenia spoločnosti UPS vo veci T-834/17 a správu spoločnosti Copenhagen Economics žiadny dôkaz na podporu tvrdenia o nesprávnych posúdeniach, ktorých sa údajne dopustila Komisia, treba konštatovať, že argumentácia založená na existencii závažných a zjavných pochybení v posúdení Komisie týkajúcom sa koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT nie je podložená.

72 V dôsledku toho treba túto argumentáciu zamietnuť v celom rozsahu.

73 Keďže žalobkyne nepreukázali existenciu dostatočne závažných porušení v spornom rozhodnutí, jedna z troch kumulatívnych podmienok požadovaných na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie nie je splnená, takže žaloba nie je dôvodná.

74 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti sa žaloba zamieta bez toho, aby bolo potrebné preskúmať argumentáciu žalobkýň uvedenú v rámci štvrtého a piateho žalobného dôvodu, ktorých cieľom je preukázať existenciu škody a príčinnú súvislosť. Keďže žaloba je nedôvodná, nie je potrebné rozhodnúť o otázke, či sú návrhy podané žalobkyňami premlčané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 1961, Meroni a i./Vysoký úrad, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60 a 27/60 a 1/61, EU:C:1961:16, s. 341).

O trovách

75 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **ASL Aviation Holdings DAC a ASL Airlines (Ireland) Ltd sú povinné nahradiť trovy konania.**

Papasavvas da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. februára 2022.

Podpisy